

a dla raka długoszczypcego (*Potamobius leptodactylus* Esch.) — 10 cm,
licząc od początku głowy do końca tarczy ogonowej.

§ 19. Dokonywanie połowu raków, które nie osiągnęły wymiarów ochronnych, jest wzbronione.

§ 20. Dokonywanie połowu samic raka w czasie od 15 października do 31 lipca, samców zaś w czasie od 15 października do 15 marca jest wzbronione.

§ 21. Raki, złowione przypadkiem wbrew postanowieniom §§ 19 i 20, należy, o ile są żywe, niezwłocznie z całą ostrożnością wpuścić do tej samej wody, w której je złowiono.

§ 22. Łowienie raków przez wyciąganie ich z nor lub przez niszczenie ich kryjówek jest wzbronione.

§ 23. W wodach, w których raki z powodu powolnego wzrostu nie osiągają wymiarów ochronnych (§ 18), wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na łowienie raków o wymiarach mniejszych, nie mniejszych wszakże niż 7 cm.

§ 24. Przepisy zawarte w §§ 5, 6, 7 i 8 mają odpowiednie zastosowanie do raków.

III. ZAKAZY PRZEWOZU, OBROTU I UŻYTKOWANIA RYB I RAKÓW W ZWIĄZKU Z ICH OCHRONĄ.

§ 25. Wzbronione jest przewożenie, przesyłanie, przenoszenie, kupowanie, sprzedawanie, wystawianie na sprzedaż ryb lub raków po upływie 5 dni od rozpoczęcia okresu ochrony (§ 2 i § 20), jak również ryb i raków, które nie osiągnęły ustanowionych wymiarów ochronnych (§ 1 i § 18). Zakaz powyższy nie dotyczy ryb i raków, które zostały złowione bądź przed rozpoczęciem okresu ochrony, bądź z zezwolenia władzy, bądź w wodach zamkniętych, bądź w wodach morskich, bądź też zostały sprowadzone z zagranicy.

§ 26. Beczki, baseny, skrzynie, kosze i inne przedmioty, używane do przewozu i przesyłki ryb i raków, winny być w sposób wyraźny zaopatrzone w nazwisko i adres wysyłającego.

IV. POSTANOWIENIE KOŃCOWE.

§ 27. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

875.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 listopada 1932 r.

w sprawie taksy aptekarskiej.

Na podstawie art. 2 pkt. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 371), art. 380 ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw z 1905 r. t. XIII), § 7 ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. z 1907 r. Nr. 5), art. 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządzam co następuje:

§ 1. Apteki, uprawnione do sprzedaży środków lekarskich, winny pobierać ceny maksymalne niższe przynajmniej o 15% od cen, wyszczególnionych w części pierwszej i niższe przynajmniej o 10% od cen wyszczególnionych w części drugiej taksy aptekarskiej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 604).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1932 r.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

876.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 19 listopada 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy telefonicznej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie telefonicznej ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711) częściowo uzupełnionej i zmienionej rozporządzeniami z dnia 14 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 353), z dnia 20 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424), z dnia 27 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 582), z dnia 9 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 646) i z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 676), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) § 15 otrzymuje następujące brzmienie: „Za rozmowy przeprowadzane z dowolnej stacji abonentowej, ze stacjami abonentowymi załączonymi do central na terenie tegoż powiatu co i wywołująca stacja abonentowa oraz za rozmowy zgłaszane z dowolnej stacji abonentowej z wezwaniem do rozmównicy na terenie tegoż powiatu

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . 0,30 zł
za każdą 3-minutową rozmowę pilną . 0,90 zł.

Za rozmowy przeprowadzane z rozmównicy z osobami przywołanymi do rozmównicy lub ze stacjami abonentowymi, załączonymi do central na terenie tegoż powiatu co i wywołująca rozmównica, pobiera się opłatę według stawek ustalonych w § 17 za rozmowy międzymiastowe.”

2) W § 58 w ustępie pierwszym, w wierszu drugim, po liczbie „14” dodaje się przecinek i liczbę „15”, a w wierszu trzecim po słowie „międzymiastowych” dodaje się słowa „w obrębie poszczególnych powiatów dla rozmów zgłaszanych przez stacje abonentowe do stacji abonentowych oraz za rozmowy zgłaszane z dowolnej stacji abonentowej z wezwaniem do rozmównicy na terenie tegoż powiatu”,

w ustępie piątym, w wierszu drugim, po liczbie „14” dodaje się przecinek i liczbę „15”, w wierszu trzecim, słowa „ostatnim ustępie” zastępuje się słowami „punkcie c)” a w wierszu czwartym po liczbie „14” dodaje się przecinek i liczbę „15”,

w ustępie siódmym, w wierszu drugim, słowa „ostatnim ustępie” zastępuje się słowami „punkcie c)”, a w wierszu trzecim, po liczbie „14” dodaje się przecinek i liczbę „15”.

3) § 63 otrzymuje następujące brzmienie: „Nie pobiera się opłaty za zamówioną rozmowę kredytowaną i zwraca się opłaty za rozmowę zgłoszoną do rozmównicy, łącznie z ewentualną opłatą dodatkową, określoną w § 61 taryfy w następujących wypadkach:

- a) jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu złego stanu przewodów lub aparatów,
- b) z powodu innych przyczyn związanych z wykonywaniem obsługi,
- c) jeżeli zgłaszający rozmowę nie uzyskażądanego połączenia z powodu zajęcia linii telefonicznych w ciągu jednej godziny przy rozmowie pilnej, a w ciągu trzech godzin przy rozmowie zwykłej i rezygnuje z rozmowy, nie zamierzając dłużej oczekiwać,
- d) jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu nieodpowiadania wzywanego abonenta na wywołanie centrali.

Nie pobiera się opłat za przesłanie uprzedzenia (§ 60 taryfy), za wezwanie do rozmównicy i za posłanie (§ 62 taryfy) tylko w wypadkach wymienionych w punktach a) i b). Opłatę za wywołanie określonej osoby pobiera się również i w tym wypadku, gdy przy wykonaniu zlecenia abonent oświadcza, że wzywanej osoby lub jej zastępcy niema.”

4) § 64 otrzymuje następujące brzmienie:

„Częściowe pobieranie lub zwrot opłat za zgłoszoną rozmowę skutecznia się w następujących wypadkach:

- a) jeżeli zgłaszający rozmowę cofnie ją przed upływem terminu wskazanego w punkcie c) § 63.
- b) jeżeli wzywany abonent, który zgłosił się na wywołanie centrali podczas przygotowywania rozmowy, nie zgłosił się do przeprowadzenia samej rozmowy,
- c) jeżeli wzywany abonent odmówi przeprowadzenia rozmowy,
- d) jeżeli uprzedzenie było przyjęte przez wzywanego abonenta, a do przeprowadzenia samej rozmowy nikt się nie zgłasza,
- e) jeżeli osoba wzywana do rozmównicy odmówi przyjęcia wezwania, lub nie zgłosił się w ciągu 6 godzin urzędowych danej centrali od chwili doręczenia jej wezwania oraz gdy wzywana osoba nie mieszka pod wskazanym adresem.

We wszystkich powyższych wypadkach pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy według § 17 rubr. 9 — 11 oraz opłaty dodatkowe za uprzedzenie, za wyszukanie numeru i za wezwanie do rozmównicy, określone w §§ 60, 61 i 62.

Jeżeli zgłaszający cofa rozmowę z uprzedzeniem lub z wezwaniem w wypadku podanym w punkcie a), t. j. gdy nie wysłano jeszcze uprzedzenia lub wezwania — wówczas pobiera się tylko opłatę za cofnięcie (§ 17 rubr. 9 — 11).“

5) § 65 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli zgłaszający rozmowę nie stawia się do przeprowadzenia rozmowy na wywołanie centrali, rozmowę uważa się za przeprowadzoną i nie zwraca się opłaty ani za rozmowę ani też dodatkowych opłat.”

6) § 66 otrzymuje następujące brzmienie:

„Okres czasu podlegający opłacie za rozmowę międzymiastową liczy się—przy rozmowach z uprzedzeniem i wezwaniem do rozmównicy — od chwili, gdy rozmawiający faktycznie rozpoczęli rozmowę, a przy rozmowach z numeru do numeru, od chwili, gdy wykonano połączenie stacji abonentowej zgłaszającej rozmowę ze stacją abonentową wzywaną i gdy obie te stacje odpowiedziały na wezwanie.

W razie, gdy już w toku rozmowy osoby rozmawiające narażone będą na trudności przy porozumiewaniu się, z powodu wadliwego stanu przewodów lub urządzeń telefonicznych, czas trwania rozmowy podlegający opłacie należy obliczać według czasu, w którym faktycznie rozmowa miała przebieg zadawalający. Ma to zastosowanie tylko wówczas, gdy o trudnościach napotykanym w trakcie rozmowy zainteresowana centrala została powiadomiona przez rozmawiającego lub sama obsługa to zauważyła.”

7) § 67 otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozmowę uważa się za przeprowadzoną bez względu na to, kto rozmawiał z telefonu abonenta zarówno zgłaszającego jak i wzywanego.”

8) § 68 otrzymuje następujące brzmienie:

„W centralach o służbie ograniczonej zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w danym dniu, a w centralach o służbie w ciągu całej doby — do godziny 24-ej.”

Na życzenie zgłaszającego rozmowę — zgłoszenie niezafatwione w ciągu wyżej wskazanego czasu może być przesunięte na najbliższy okres godzin urzędowych z zachowaniem pierwszeństwa w kolejności.

Zmiana rozmowy zwykłej na pilną jest dopuszczalna i nie uważa się tego za cofnięcie pierwotnie zgłoszonej rozmowy, natomiast zmiana rozmowy pilnej na zwykłą jest niedopuszczalna.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1932 r.

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

877.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 25 listopada 1932 r.

o dalszem zawieszeniu cła wywozowego od szmat, skrawków tkanin, starych: lin, powrozów i sznurków; skrawków papieru i makulatury.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe od szmat, skrawków tkanin, starych: lin, powrozów i sznurków; skrawków papieru i makulatury (poz. 242 taryfy celnej), ustanowione w § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 15 listopada 1930 r. w sprawie cel wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 612), w brzmieniu nadanem rozporządzeniem z dnia 27 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 146), zawieszone rozporządzeniem z dnia 9 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 671) na przeciąg 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tegoż rozporządzenia, zawiesza się na dalszy okres do dnia 28 lutego 1933 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 listopada 1932 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

878.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 listopada 1932 r.

o ustaleniu wzoru monety srebrnej wartości pięciu złotych.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r.

w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Monetę srebrną wartości pięciu złotych ustalę według wzoru, którego wizerunki w graficznej reprodukcji podane są jako załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn.
28 listopada 1932 r. (poz. 878).

879.

OBWIESZCZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 31 października 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. w sprawie zmian rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 781) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 379) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 781).

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Poczty i Telegrafów z dnia 31 październi-
ka 1932 r. (poz. 879).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 marca 1928 r.

o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń